

transparant



EDITORIAAL

Een stil telefoontje uit Libanon

Zondag 8 maart om 18.45 uur. De telefoon gaat. Aan de andere kant van de lijn klinkt de stem van een vriendin die in Beiroet woont. Haar stem klinkt moe. Teleurgesteld ook. Even stokt ze. Dan zegt ze zacht: “Wat voor wereld is het toch... is er geen geweten meer?”

Ik luister. Ze vertelt over wat er allemaal gaande is in Beiroet. Over de spanning die in de lucht hangt, over de onzekerheid die mensen dagelijks ervaren, over het geweld dat steeds weer het gewone leven binnendringt. Haar woorden komen langzaam, soms aarzelend. Het lijkt alsof ze zelf nog zoekt naar taal voor wat er rondom haar gebeurt.

Ik kan weinig zeggen. Eigenlijk niets. Ik luister en laat haar vertellen. Aan de andere kant van de lijn voel ik mijn eigen machteloosheid. Wat kan je zeggen tegen iemand die midden in zo'n werkelijkheid leeft? Woorden schieten tekort. Soms is luisteren het enige wat mogelijk is.

Veerkracht

En toch hoor ik in haar verhaal nog iets anders. Tussen de vermoeidheid en de ontgoocheling klinkt ook veerkracht. En hoop. “We mogen niet wanhopen”, zegt ze. “We moeten hopen. Laten we kijken naar het Licht.” Die woorden blijven hangen wanneer het gesprek eindigt. Voor we afscheid nemen, vraagt ze nog iets eenvoudigs maar dringends: dat we blijven bidden. Bidden om wijsheid. Bidden om vrede. Bidden om inzicht voor wereldleiders. Bidden dat er opnieuw licht mag komen op de plaatsen die vandaag doordrongen zijn van dood, geweld en mislukking.

Een stille opdracht voor de Goede Week: anders dan anders

We gaan de Goede Week tegemoet. Dit jaar voelt die anders. Zoveel geweld en lijden in de wereld, zoveel onzekerheid, zoveel kwaad, zoveel willekeur van enkelen die een totaal andere werkelijkheid voor ogen lijken te hebben dan de werkelijkheid waarin wij graag willen leven.

Misschien maakt dat de weg naar Pasen des te scherper. De oude verhalen in de liturgie van deze dagen spreken immers ook over angst, onrecht en machteloosheid. Over een wereld waarin geweld en macht het laatste woord lijken te hebben. En toch wordt juist daar een ander woord gesproken. Hoop.

Hoop

Niet als goedkope troost, maar als een hardnekkig vertrouwen dat wanhoop niet het laatste woord mag krijgen. Dat leven sterker is dan dood. Dat licht uiteindelijk doorbreekt, hoe donker de nacht ook is. De stem blijft nazinderen: moe, zoekend, maar niet zonder hoop. “We mogen niet wanhopen.”

Misschien is dat wel de stille opdracht van deze Goede Week op weg naar Pasen. Pasen waar een engel staat te wachten en zegt:

*“Wees niet bang.”
Diegene die je zoekt is niet hier.
Hij is de Levende. Hij wacht op je.
De Heer is verzezen. Alleluia. Alleluia
Een gezegend Paasfeest gewenst.*

Carine D'hondt
Voorzitter



Volgende etappe in een synodale toekomst voor het IPB

Op 7 maart 2026 vond in het Maria Theresiacollege in Leuven, de thuisbasis van de Faculteit Theologie en religiewetenschappen van de KU Leuven, ons tweede Forum plaats over de toekomst van het IPB in een synodale Kerk in Vlaanderen. Centraal stond de verdere uitdieping van de missie en visie van het IPB aan de hand van een ontwerp van visietekst.

Ruim zestig deelnemers, waaronder vier bisschoppen, kwamen opdagen op de zonnige zaterdagochtend. Ze werden ingedeeld in tien gespreksgroepen, elk met een moderator en verslaggever. Net als in december verliepen de gesprekken volgens de methode van het gesprek in de Geest, een synodale gespreksvorm waarin luisteren, stilte en gemeenschappelijke onderscheiding centraal staan. Niet alleen het delen van je eigen inzichten hoort daarbij: de deelnemers moeten ook aandachtig luisteren naar wat in de groep groeit aan gezamenlijke inzichten. Het eigen grote gelijk wordt dan ook tussen haakjes geplaatst, in het geloof dat zo ruimte vrijkomt voor de Geest.

Na onze geslaagde eerste sessie op 13 december 2025 in Gent zetten we zo ons onderscheidingsproces over de toekomst van het IPB vertrouwensvol verder. In de voorbije maanden interpreteerde het Bureau de resultaten van de gesprekken in de Geest die we in december voerden en maakte het op basis daarvan een ontwerp van visietekst. Stelde de toekomstnota allereerst vragen, dan kwamen met de visietekst een reeks standpunten over de meest fundamentele aspecten van ons zoekproces op tafel.

“De gesprekken waren verdiepend en inhoudelijk rijk”, liet voorzitter Carine D’hondt optekenen door Otheo. “Er was plaats voor twijfel, voor vragen, spanningen mochten uitgesproken worden. Veel deelnemers benadrukten dat juist deze fase van het proces doorslaggevend is voor het

welslagen van het verdere traject. Het gezamenlijke onderscheidingsproces wil immers niet alleen tot nieuwe ideeën komen, maar vooral tot een gedeelde visie die gedragen wordt door de betrokkenen.”

Huiswerk voor het Bureau

In een plenaire sessie deelden de groepen, bij monde van hun moderator of verslaggever, de resultaten van hun gesprekken, met concrete suggesties voor aanpassingen aan de visietekst, die in het algemeen goed werd bevonden. Daarmee kan het Bureau aan de slag om een tweede versie te ontwikkelen. Tegelijk zullen de bureauleden de verdere stappen in het proces moeten bepalen: wanneer en hoe wordt de finale visietekst goedgekeurd? Wat is een passend en concreet synodaal werkmodel? Welke synodale methodieken gaan we gebruiken? En zijn er nu al aanpassingen aan het Reglement van inwendige orde nodig?

Wat nu al duidelijk lijkt, is dat we geen volledig Forum meer gaan besteden aan onze eigen toekomst. Niet dat de voorbije twee Fora als navelstaarderij moeten worden afgedaan: ze gingen niet alleen over het IPB zelf, maar tegelijk ook over de synodale toekomst van de Kerk in Vlaanderen. Toch kan de synodaliteit maar groeien door het te doen. Daarom moeten we nu toewerken naar concrete synodale processen, die niet gaan over het thema synodaliteit zelf, maar over relevante vragen uit de pastorale praktijk en het leven van de Kerk. Synodaliteit is geen doel op zichzelf, maar moet de



missie van de Kerk dienen: de verkondiging van de Blijde Boodschap van de Verrezen Heer.

Op weg naar een nationale synode

Niet toevallig sloot diaken Geert De Cubber (bisdom Gent) aan met een stand van zaken van het werk van het nationaal synodaal team, waarvan hij zelf de coördinator is. In elk land werd zo'n team opgericht om de implementatie van de synodebesluiten in de bisdommen op te volgen en te bevorderen. Op aangeven van dat nationaal synodaal team bepaalden de Belgische bisschoppen een gemeenschappelijk thema voor de nationale implementatiefase van het synodale proces: wat leren wij van de nieuwkomers in de Kerk (zoals migranten, catechumenen en neofieten)? Wat verrast ons?

De bisschoppen nodigen alle geloofsgemeenschappen uit om daarover synodaal na te denken. Ook alle mogelijke advies- en participatieorganen worden gevraagd met die vraag aan de slag te gaan. Het spreekt dan ook voor zich dat het thema volgend werkjaar op de agenda van het IPB komt.

Dat experiment met zo'n breed uitgerold synodaal proces moet uiteindelijk uitmonden in een nationale synode in België, die gepland staat voor het najaar van 2027. De globale implementatiefase van de synodaliteit in de wereldkerk zal daarna worden geëvalueerd op een grote vergadering in Rome in 2028.

Welke thema's voor de synodale agenda?

Dat de bisschoppen voor deze experimentele fase zelf een thema hebben gekozen, betekent uiteraard niet dat het IPB voortaan de agenda laat bepalen door de bisschoppen-conferentie. Neen, als volwaardig synodaal adviesorgaan moet het IPB steeds zelf thema's op de agenda kunnen plaatsen, sowieso op de 'eigen' IPB-agenda – al moet ook die altijd betrokken zijn op het leven van de Kerk – maar tevens, in samenspraak met de bisschoppen en andere betrokken instanties, op de gemeenschappelijke synodale agenda van de Kerk in Vlaanderen.

Een tweede ronde van synodale uitwisseling over welke thema's we dan naar voren zouden willen schuiven was echter niet meer mogelijk. Daarom kregen de deelnemers een formulier om hun suggesties te doen. Wanneer we deze Transparant afwerken, liggen die formulieren te wachten op inventarisering.

“De bijeenkomst van 7 maart bevestigde opnieuw het engagement van het IPB om samen te zoeken naar zijn rol en opdracht binnen een synodale Kerk in Vlaanderen”, besloot voorzitter Carine haar commentaar aan Otheo. “Door samen te luisteren, te spreken en te onderscheiden groeit stap voor stap een toekomstvisie die gedragen wordt door de gemeenschap.”



Amen. En nu, Vlaams-Nederlands festival voor de katholieke kerk van morgen

Is het mogelijk om anno 2026 een levendige parochiegemeenschap te zijn? Wie vandaag een actieve rol speelt in een Vlaamse parochie, kampt al eens met gevoelens van uitzichtloosheid. Het aantal kerkgangers neemt af, het wordt moeilijker om mensen in beweging te krijgen. De hertekening van het parochielandschap moet nieuwe kansen bieden, maar hoe ga je daar in de praktijk mee aan de slag? Met die vragen en twijfels sta je niet alleen. Zowat alle parochies kampen met dezelfde uitdagingen. Hoog tijd dus om de koppen bij elkaar te steken en te leren van elkaar.

Dat doet het netwerk Space for Grace al zeven jaar: lokale geloofsgemeenschappen bijeenbrengen in lerende gemeenschappen en vernieuwende ideeën steunen om meer vitaliteit te creëren. Nu gaat de ploeg achter Space for

Grace nog een stap verder: een driedaags festival voor elke parochie of geloofsgemeenschap in heel Vlaanderen en Nederland. Drie dagen lang leer je actieve gelovigen uit de lage landen kennen en doe je concrete en bruikbare inspiratie op. Ook jouw parochie kan een nieuwe adem vinden tijdens het Vlaams-Nederlandse festival Amen. En nu van 29 tot en met 31 mei, in en rond de kathedraal van Antwerpen.



**Pandgang
Karmelietenklooster
Gent**
**23 maart –
11 april 2026**

de vernissage
wordt ingeleid door
Monseigneur Luc Terlinden
op 23 maart om 19u30

Flinter
opstaan na misbruik

ingang via Boekhandel Carmelitana
Burgstraat 92 Gent inkom gratis
dinsdag – zaterdag 10-12u / 13-17u en na de
vieringen van Palmzondag en Pasen tot 12u30

Rijk programma

Tijdens *Amen. En nu* ontdek je hoe katholieke parochies en geloofsgemeenschappen in Vlaanderen en Nederland vandaag al groeien in vitaliteit en vernieuwing. Drie dagen lang bieden we een rijk programma. Wat mag je verwachten? Liefst dertien workshops over nieuwe manieren van kerk-zijn (onder meer over synodaliteit, het gebruik van AI, presentiepastoraal, patroon doorbrekend denken en nog veel meer), boeiende lezingen, uitdagende panelgesprekken, creatieve ateliers, leerrijke wandelingen en rondleidingen, deugddoende momenten van stilte en gebed, en ter afsluiting een nieuw gecomponeerde liturgie. Tegelijk is er een permanente ideeënmarkt om elkaar te ontmoeten, ideeën te delen en samen te dromen over een Kerk die durft te bewegen.

Kortom, *Amen. En nu* wordt een ontmoetings- en inspiratiefestival zoals je nooit eerder meemaakte. Het festival streeft naar een actief en dynamisch netwerk van vitale geloofsgemeenschappen in de Vlaamse en Nederlandse kerk, die geloven in de toekomst van de katholieke kerk in de lage landen en die bereid zijn daarvoor de handen uit de mouwen te steken. Ook uw parochie kan daar deel van uitmaken. Afspraak eind mei in Antwerpen?

**Meer info, ticketprijzen en inschrijving
via www.amenennu.eu.**